ma peäle; agga mis alwaste on petud se tahhab paljo milja enne kui se kosſub.

Wägga pohha on et teie ommad hobbo-ſed wägga norelt prukite; temma lukondid on nörgad ning temma jääb pea kangeks jal-gedeſt ning nörgaks riſt-luuſt; temma ei kas-wa ſureks ning jääb keige omma ello aega alwaks. Se hobbone, mis jo nores pöl-wes ſantiks ſai, ei ſa ellades kangeks teo-weiſeks.

Need rohhud misga hobbostewig-gadussi parrandakſe.

Monni hobbone ſaab äkkitſelt haigeks, ehk ussi, ehk kahjo teggewa toidusſe, ehk mu asja pärraſt. Saggedaste tulleb temmal abbi ſiis kui ſa woid ſata temma köht lahti; igga kord kui ſo hobbone on haige agga et ſinna ei tea mis wigga temmal on ning kuſt ſe tulli, otſi agga nou et temma köht ſaab lahti. Wot-ta üks kep mis kaks waakſa pikk ning ni paks on kui weike ſörm; ühhe otſa ümber mässi takkud ehk linnad, et ta pakſemaks ſaab kui peial, ſedda otſa kasta wee ſisſe, riputa riagumber ſola peäle, ſedda otſa touka tag-gant hobboſe pärraka-ſole ſisſe ja liguta tedda kaugeste ſinna ning teñna, istu ſiis temma ſelga ning jõta tedda ratſa ſinni kui temma ſaab ſojaks ja temma köht wallale, panne temma siis kinni agaa ärra lasſe ta mitte mahha heita. Ku temma ei ſa weel mitte parremaks ſiis pruki ſedda kewpi jälle nenda kui enne öölöi, istu jälle peäle ſöima, panne ta ſiis kinni ning anna temmale ſüa. Sinua woid ka kolmat korda tedda ſöita kui temma ei tahha weel ſüa. Ehk wotta pipo, panne tubakad ſisſe ning ſuita tedda pölle-ma, pista ſedda hobboſele taggant pärraka-ſole ſisſe, ſiis temma köht lähhab ka lahti ſuitſo läbbi.

Kui